

BÁNOVSKÝ

zpravodaj

2/2023

Vítání občánků 15. 4. 2023

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

zdravím vás v tomto letním čase! Jaro nám uteklo jako voda a už tu zase máme letní prázdniny. Rád bych se tedy poohlédl, co se nám v Bánově na jaře událo a co nás o prázdninách čeká.

Na konci dubna byla zahájena rekonstrukce prostoru před zdravotním střediskem. Dopravní omezení bylo během stavby minimální a dalo se stále ulicí projíždět. Přístup ke vstupu do střediska byl dva týdny komplikovanější, do lékárny bohužel ještě delší dobu, jelikož se musel vysekát i beton před vstupem. Parkování na straně „bytovek“ dostalo i změn. Původně měly být stromy zachovány a břeh udržen palisádami, které by se tyčily 50 cm nad terén. Obávali jsme se však, že by toto řešení mohlo některé řidiče omezovat v řádném najetí na parkovací místo a auta by mohla zasahovat do cesty, navíc by mohlo docházet při otvírání dveří od auta k nárazu do palisád. Proto jsme raději terén nechali zesvahovat a umístit zde klasické silniční obrubníky. Dveře vozidel se tak mohou otevírat bez omezení i na stranu svahu a při parkování nejsou ohroženy nárazníky. Vynutilo si to přesazení stromů, které už jsou celkem vzrostlé, a tak doufáme, že přežijí. Akce se v červenci dokončuje a věřím, že toto bezbariérové řešení ocení imobilní

Rekonstrukce prostoru před zdravotním střediskem

Zrestaurovaný kříž před kostelem

pacienti a nové dlažby esteticky potěší všechny procházející. Pozitivní vliv má stavba i na životní prostředí, jelikož se voda vsakuje skrze speciální dlažbu do země, namísto splavení do kanalizace.

V červenci zahájíme i rekonstrukci parkoviště před večerkou. Stavba bude také provedena ze vsakovací dlažby a neumožní parkování nákladních automobilů. Nová úprava parkoviště nabídne 24 parkovacích míst pro osobní vozy, popř. dodávky. Přibude uprostřed travnatá plocha a u chodníku i lavička. Termín dokončení stavby je 31. srpna 2023, takže stavba proběhne rychle a omezení tak budou trvat krátkou dobu. Místním řidičům kamionů, kteří zde parkovali, trochu zkomplikujeme život, za což se jim omlouvám. Nicméně provozovatel kamionové dopravy musí mít zajištěno především parkování svých vozidel, což není povinností obcí. Naopak celovíkendová ozdoba centra obce třemi kamiony není nic, co by občané ocenili. Co mě mrzí více je možné snížení návštěvnosti našich restaurací v době obědů z řad řidičů nákladních vozidel. Věřím ale, že to nebude pro provoz nijak fatální.

Z dalších akcí, které jsme na jaře řešili byla oprava kříže před vstupem do kostela. Renovace této památky se panu Petru Blahovi z Vlčnova opět moc povedla, tak doporučuji, i méně častým návštěvníkům kostela, zastavit se u tohoto díla a prohlédnout si ho. Renovací projde i socha sv. Jana Nepomuckého Na Hradě.

Nové jsou také webové stránky obce a na fasádě obecního úřadu máme elektronickou úřední desku. Obě tyto investice byly, v rámci společného projektu Sdružení místních samospráv, do kterého jsme se zapojili, dotovány z 95 %, takže náš rozpočet přišly na 19.808,- Kč při celkové hodnotě zakázky 396.160,- Kč.

U vodní nádrže u Šumáku jsme postavili odpočinkové místo se zastřešením a posezením. Přibude ještě ohniště. Na vodní ploše se nám koncem jara objevilo velké množství řas. Není to ale nic tragického. I po konzultaci s odborníky jsme došli →

Předškoláci uklízí Bánov

k závěru, že u nových vodních nádrží se vodní ekosystém teprve ustaluje a jakmile bude ve vodě dostatek bakterií a organismů, které vytváří stabilitu vodního ekosystému, zmizí i z okrajů zelený „žabinec“. Průtok zde je, nehrozí vysychání, tak by to mohlo fungovat. U jezírka s 20 m³ vody to mohu potvrdit, v případě nádrží s 20 tisíci m³ v to spíše doufám.

V létě nás čekají ještě opatření vedoucí ke snížení energetické náročnosti obecních budov a veřejného osvětlení. Dojde k výměně svítidel za LED svítidla, což sníží spotřebu elektřiny veřejným osvětlením o 80 %. Budeme také instalovat fotovoltaické elektrárny na budovu OÚ, zdravotního střediska a hasičské zbrojnice. Zde bychom se se spotřebou měli dostat také na polovinu. Obě investice budou spolufinancovány ze státních dotací více než z jedné poloviny.

Stavebním řízením prochází projekt plánované rekonstrukce dešťové kanalizace základní školy a hospodaření s touto vodou ve školní budově. Jakmile se nám podaří získat stavební povolení, požádáme o dotace Státní fond životního prostředí a pokud bude žádost akceptována, chtěli bychom vysoutěžit dodavatele a na podzim začít kopat.

Ceny Mosty 2022 putují do Bánova

V zájmu podpory aktivit přispívajících významným způsobem ke zlepšení postavení osob se zdravotním postižením a jejich participace, začala Národní rada osob se zdravotním postižením ČR v roce 2003 s pravidelným vyhlášením ceny MOSTY.

Cena je udělována za mimořádnou aktivitu nebo čin ve prospěch občanů se zdravotním postižením.

Za rok 2022 bylo nominováno přes pět desítek návrhů - projektů, aktivit, činů a osobností. Cena byla udělena ve čtyřech kategoriích na slavnostním vyhlášení 16. května 2023 v Praze.

V současné době u nás dobíhá revize katastru nemovitostí a ta se týká jak veškerých obecních staveb a pozemků, tak i všech soukromých nemovitostí. Pokud vám tedy došel dopis z katastru nemovitostí, ve kterém je uvedeno, že nemáte budovy v souladu s katastrem nemovitostí, podnikněte kroky, abyste tyto nemovitosti „zlegalizovali“. Období, kdy probíhá revize katastru je pro to zcela ideální a některé kroky jsou jednodušší. Pokud záležitost nebudete řešit ve stanovených lhůtách, může to pro vás být později složitější a dražší. Pokud si se záležitostí nevíte rady nebo nemáte časovou možnost řešit věc s úřady, můžete se mi ozvat a pokusím se vám pomoci.

Během jara proběhly i tradiční akce jako zpívání u česnekářky nebo májové koulení. V kostele se konalo první svaté přijímání. V mateřské školce učitelky s dětmi připravily krásný program na den matek a základní škola pořádala školní ples, který je takovým rozloučením deváťáků s povinnou školní docházkou. Adéla Volná se sestrou Tamarou a s Věrkou Bušovou pořádaly prodejní výstavu svých výrobků. Děkuji všem za organizaci těchto akcí, které zpestřují život v Bánově.

V obřadní síni jsme přivítali rodáky, kteří slavili šedesáté, sedmdesáté i osmdesáté narozeniny. Děkuji malému Kohútku s hudebním doprovodem i naší nové recitátorce Nikol Vystřčilové za přípravu programu při těchto obřadech. Při pietním aktu k 78. výročí osvobození jsme položili věnce k pomníkům padlých společně se zástupci Rumunského velvyslanectví v ČR, členy Sokola, hasičského sboru, skautského oddílu, a také pěveckého sboru Hútek a DH Bánovjanka, kteří nám při tomto ceremoniálu tradičně zazpívali a zahráli.

Chtěl bych také poděkovat všem jednotlivcům, rodinám i složkám, které se účastnily jarního úklidu obce. Pomáhali i školáci a předškoláci. Uklidilo se toho opravdu hodně a zase jsme přírodě trochu ulevili od počínání méně rozumem obdařených jedinců.

V červenci nás čeká bohatý program. Malý Kohútek oslaví své první půlkulaté výročí. K oslavám výročí vysvěcení kostela proběhne memoriál v režii Hútku a o týden později proběhne Bánovské léto. Těším se na setkání při těchto letních akcích a přeji vám, vážení spoluobčané, příjemné prožití léta, krásné zážitky z dovolených a letních výletů a dětem veselé a dlouho nekončící prázdniny!

Váš starosta Marek Mahdal

V letošním roce byli mezi oceněnými i dva Bánovjané – Mgr. Radek Pavlíček a pan Ing. Antonín Machala.

Radek Pavlíček převzal Zvláštní cenu ve IV. kategorii, za více než dvacet let práce na aktivitách, vedoucích ke zmírňování či odstraňování bariér v digitálním prostoru – na webech, v aplikacích či v dokumentech.

Cenu Národní rady osob se zdravotním postižením ČR za výjimečně vstřícnou a dynamickou spolupráci směřující ve prospěch lidí se zdravotním postižením dostala společnost ALTECH, s.r.o., jejíž cenu převzal majitel firmy pan Antonín Machala.

Oběma pánům moc gratulujeme ke zcela zaslouženému ocenění a přejeme, ať se jim i nadále daří!

Za Redakční radu
Hana Zálešáková

DĚTSKÝ FOLKLORNÍ SOUBOR KOHÚTEK

Vás srdečně zve na

5.VÝROČÍ ZALOŽENÍ SOUBORU

5.7.2023 15:00 hod. Pálenice Bánov

Účinkují:

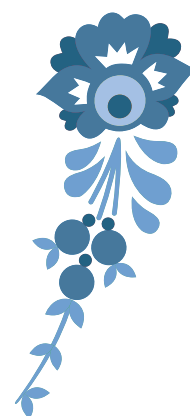
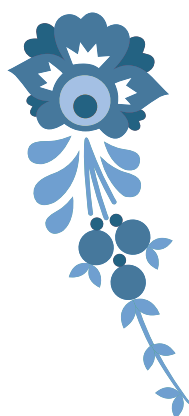
dětský folklorní soubor Kohútek

dětský folklorní soubor Kopaničárek ze Starého Hrozenkova

dětský folklorní soubor Dřínky ze Šumic

Po skončení programu bude následovat dětská diskotéka se skákacím a bohatou tombolou

Přijďte se příjemně pobavit!

Kohútek na Bílokarpatských slavnostech

foto: Markéta Páč
www.banov.cz

Prestižní ocenění Radka Pavlíčka

Milí čtenáři,

V tomto čísle Vám přinášíme rozhovor s Mgr. Radkem Pavlíčkem, čerstvým držitelem ceny *Mosty za rok 2022*.

Ahoj Radku,

prozrad' nám na úvod něco o sobě, kde jsi vyrůstal, studoval, pracoval...

Ahoj Hani,

vyrůstal jsem v Bánově, po absolvování gymnázia v Uherském Brodě jsem odešel studovat do Brna, kde jsem na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity vystudoval obor učitelství matematiky a výpočetní techniky pro střední školy.

Už při studiích jsem začal pracovat jako lektor ve Sjednocené organizaci nevidomých a slabozrakých a později v brněnském Tyflo-Cetru, kde jsem učil své nevidomé a slabozraké klienty obsluhovat speciálně upravené počítače. Tato činnost mě také přivedla k přístupnosti.

Od roku 2012 pak pracuji na Masarykově univerzitě ve Středisku pro pomoc studentům se specifickými nároky. Jak už název napovídá, naším úkolem je zajišťovat, aby studijní obory akreditované na univerzitě, byly přístupné studentům se smyslovým nebo jiným handicapem. Což v praxi znamená vytvářet vhodné podmínky a prostředí pro studium třeba i těm, kdo vidí nebo slyší hůře či vůbec, mají nějaké pohybové postižení, atp.

Věnuješ se práci pro zrakově postižené. Jak ses k této práci dostal?

Jak už to občas bývá, ty nejlepší věci přicházejí náhodou. Při studiu na vysoké škole jsem hledal brigádu, při které bych skloubil technologie, vzdělávání a pomoc druhým. Spolubydlící na kolejích, který končil školu a dostal místo na fakultě, se mě zeptal, zda bych nechtěl místo něj učit lidi se zrakovým postižením pracovat s počítači.

Řekl jsem si, proč ne. Zkusil jsem to a zaujalo mě to - a bavilo - natolik, že jsem v oboru (byť už dnes dělám něco jiného než individuální výuku) zůstal dodnes.

A co přesně děláš?

Mou prací je starat se o to, aby v digitálním prostoru, do kterého patří webové stránky, multimédia, dokumenty či aplikace, naráželi uživatelé na co nejméně bariér (ideálně samozřejmě na žádné)

Což v praxi znamená třeba to, že v e-shopu si pohodlně koupí zboží i nevidomý zákazník, protože ten e-shop je vytvořen tak, aby si s ním poradil i čtecí program, který při práci s počítačem nebo mobilem používá. Že se s obsahem videa může seznámit i neslyšící divák, protože video je opatřeno titulky. Nebo že na webu obce nebo města najde třeba informaci o výši poplatku za komunální odpad i ten, kdo není při používání výpočetní techniky příliš zdatný, ale ten web je vytvořen tak, že se na něm i přesto orientuje.

Moje práce tak zahrnuje velkou spoustu aktivit - od školení, přednášek, pořádání workshopů a konferencí, psaní článků, tvorbu

metodik, přes budování a vedení týmu testerů, až po zapojení do národních i mezinárodních projektů, kde společně se zahraničními partnery hledáme cesty, jak nové technologie využívat ke zlepšení přístupnosti.

Nedávno jsi získal velmi prestižní cenu Mosty 2022 za mimořádnou aktivitu nebo čin ve prospěch občanů se zdravotním postižením, k čemuž Ti ještě jednou gratulujeme. O co konkrétně šlo a čeho si za svou pracovní kariéru nejvíc ceníš? Nebo co se Ti podle Tebe nejvíc podařilo?

Děkuji Tobě i všem, kdo mi k získání ceny gratulovali na Facebooku či jinde.

Cenu jsem dostal za více než dvacet let práce na aktivitách, vedoucích ke zmírňování či odstraňování bariér v digitálním prostoru. Vnímám ji tedy jako ocenění jednak za věrnost oboru a výdrž v tom dobrém slova smyslu (v oboru pracuji od roku 1998), jednak za prokazatelné výsledky své práce.

A čeho si nejvíce cením a co se mi podařilo? Stran osobního rozvoje je to určitě získání nejvyšší certifikace v oblasti webové přístupnosti, kterou v současné době má jen kolem 550 lidí na celém světě (z České republiky jsem byl dokonce prvním člověkem, kterému se takovou certifikací podařilo získat).

Stran přímého přínosu mé práce pro ostatní se mi myslím dlouhodobě daří předávat své znalosti studentům či účastníkům přednášek nebo kurzů - mohu-li soudit podle velmi pozitivní zpětné vazby, kterou pravidelně dostávám.

Co Tě na Tvoji práci nejvíc baví a jaké jsou Tvoje další plány a sny?

Rozmanitost, smyslupnost a možnost na sobě neustále pracovat a zdokonalovat se.

A plány a sny? Chtěl bych napsat knihu o přístupnosti. Ta první - a zatím jediná v češtině - vyšla v roce 2004, což už je v našem oboru pravěk :-)) a její obsah už neodpovídá tomu, co je třeba, aby znali zájemci o přístupnost v roce 2023.

Při své práci se určitě setkáváš se spoustou zajímavých lidí. Na které setkání nejradši vzpomínáš?

Zajímavých a příjemných setkání byla za ty více než dvě desítky let práce v oboru samozřejmě celá řada a vybrat jen jedno je velmi obtížné. Ale kdybych musel zmínit právě jedno, tak bych nejspíš vybral to, které se váže k mé první cestě do USA v roce 2013 na jednu z celosvětově největších konferencí o přístupnosti. Tam jsem totiž měl poprvé příležitost se osobně potkat s řadou osobností z mého oboru, o kterých jsem měl do té doby možnost jen číst, případně s nimi být v kontaktu přes e-mail. Tak to bylo pro mě v té době něco úžasného.

A abychom jen nepracovali :-)) Máš čas i na nějaké koníčky? Co rád děláš?

Mám - a čím jsem starší, tím víc se snažím, aby ho bylo více. Protože práci - byť i ta je mým velkým koníčkem - je třeba vyvažovat odpočinkem.

Rád čtu, plavu, vařím, jezdím na kole a koloběžce nebo chodím na procházky do přírody. No a v neposlední řadě jsem členem bánovských folklorních souborů Kohútek a Hútek, které doprovázím na akordeon. Ale to myslím není žádné tajemství.

Poslední otázka... chtěl bys něco vzkázat našim čtenářům?

Poděkovat za to, že se mně i mojí rodině v Bánově dobře bydlí :-))

Radku děkuji za rozhovor a přeji mnoho úspěchů nejen v práci, ale i v osobním životě. Ať se Ti daří!

*Za Redakční radu
Hana Zálešáková*

Co sa včil děje Pod lampú

Milí diváci.

Říká sa, že pod svícnem býva najväčšia tma. A myslím je to aj fakt. My "Pod lampú" si ale poctivě svítíme, aby bylo na ochotnické divadlo dobře vidět, protože sú to přeca prkna, co znamenajú svět.

Od premiéry naší druhé hry Sněhurka a trpaslík uběhlo už půl roku a my máme za sebou už deset repríz, a dalších devět nás eště do konca tohoto roku čeká. Kdybyste sa na nekerú z nich chtěli dojet podívat, přikládáme seznam, kdy a kde budem hrát, a pro bližší informace sa můžete podívat aj na naše stránky www.divadlopodlampu.estranky.cz, nebo nás můžete sledovat na našem fejsbúkovém profilu Divadelní spolek "Pod lampú" Bánov, z.s. Do světa vyjíždíme jedenkrát do měsíce a většinu sfúkne dvě, nekdý aj tři představení za víkend. Diváky všady potkáváme veselě a připraveně sa bavit, a pořadatelé sa o nás pěkně starajú. A tož aj když je to nekdý náročné a nekocho z nás třeba aj nekdý napadne, jestli by nebylo lepší radši douklúzat si v baráku nebo doséct v humně trávu, než sa furt trmácat kdesi s divadlem, stejně je to ochotničení pěkné a umí přirúst k srdci. Protože ochotnické divadlo, to sa mosí dělat jedině srdcem!

V březnu sme vyrazili se Sněhurkú a trpaslíkem aj na přehlídku amatérských divadel do Kojetína, kde sme sa od profesionálních porotců dozvěděli, že Bánovské divadlo si pomalu utváří svůj vlastní, originální a osobitý styl, kerý sa jim prej velice lúbí, aj dyž sa nedrží klasické divadelní struktúry. Tož to nás potěšili, aj když nám spíš než na názoru odborníků záleží na názoru našich diváků.

Ale nezijem enom Trpaslíkem nebo Sněhurkú, užíváme si aj dalších věcí. Třeba v únoru, to sme měli příležitost zahrát si v samotném nebi, na děkanátním plese. Tam sme si to užili moc.

O tom, jak při hraní správně mluvit, dýchat a vyslovovat, nám došel na jednu ze zkúšek povykládat Pája Šupina, na kerého sa rádi jezíme dívat do Slováckého divadla, kde z hledišťa pozorně sledujem, jak správně mluvit, dýchat a vyslovovat.

Když zrovna nehrajem, potkáváme sa v pondělí večer na pravidelných zkúškách. Zrovna ted' sme sa pustili do přípravy audioknižky Bohumila Haluzického Ubozí a radostní. Bohumil Haluzický (8.3. 1879 – 11.1. 1957) byl místní autor a jeho sbírku povídek z lidového života na Uherskobrodsku bysme tímto počinem chtěli vnést do povědomí dnešních lidí. Až budem mět hotovo, určité vás budem informovat, kde si můžete výsledek poslechnút.

Sem tam si nekerú z nás odskočíja aj na nejaké to televizní natáčení. Natáčali sme třeba pro televizu Slovácko kulinářský pořad Špetka Slovácka 2, nebo studentské projekty Filmové školy ve Zlíně, ve valné většině ve spolupráci s režisérem Pavlem Göblem.

A aby to šecker nebylo enom o práci, děláme si nekdý aj radost tím, že si uspořádáme nejakú týmovú aktivitu, třeba výšlap nebo úklid kolem Bánova. Naposledy to byly divadelní kuželky, u kterých sme sa společně odreažovali a zdravě si zasoutěžili.

A aby aj v Bánově byla trocha toho divadla, tož na podzim sme k nám pozvali Spolek Hrozen z Hroznové Lhoty, aby nám dojeli zahrát svoju novú hru Svatba na klíč. Tož kdo máte rádi srandu, tak si na pátek 20.10.2023 nic jiného neplánujte a zrovna si divadlo zapište do kalendářů.

Vaši Podlampáci

Plánovaná představení hry Sněhurka a trpaslík v roce 2023:

22.9.2023 (pátek)	Huštěnovice
23.9.2023 (sobota)	Březová
6.10.2023 (pátek)	Šumice
7.10.2023 (sobota)	Dolní Němčí
24.11.2023 (pátek)	Komňa
25.11.2023 (sobota)	Komárov u Napajedel

Zpívání u česnekářky

Stalo se již tradicí, že v měsíci květnu pořádá mužský sbor Hútek „ZPÍVÁNÍ U ČESNEKÁŘKY“.

Časem se přesunulo dějiště z původního místa od Bujáků na Pálenici a v tomto roce na farní zahradu. Aby symbol této akce mohl být mobilní, byla zhotovena zmenšená kopie typické česnekářky, která vždy vítá návštěvníky nedělního folklorního odpoledne.

Letos kromě domácích hostů přivítala za krásného slunečného počasí ženský sbor z Míkovic, mužské sbory z Hrubé Vrbky a Ostrožské Lhoty. Vítaným hostem byl Anton Gajdoš s „čtyřtetem“ skvělých zpěvaček. Zpívalo se, vzpomínalo i s trochou nostalgie na písničky Karola Konárika, vypravěče Vaška Mlýnka... Vyprávěním anekdot a humorných příběhů zpestřili svá vystoupení vedoucí souborů, zvláště hrubovrbeckého p. MVDr. Miškeřík. Moderování se opět na výtečnou zhostil Zbyněk Král.

Radost, živelnost, cit pro zpěv byl znatelný ve všech vystoupeních. Party lidí, kteří si rádi zazpívají při různých příležitostech, zpívají pro radost svoji, ale hlavně ji chtějí rozdávat jiným.

Po skončení oficiální části programu následovala volná zábava. K ní přispěli také naši dobří známí heligonkáři z Bystřice – duo Jarek a Mirek.

Poděkování patří panu faráři za poskytnutí prostor farní zahrady, skautům a všem ochotným farníkům, kteří pomáhali.

Vážíme si zájmu našich příznivců místních i přespolních, děkujeme.

Závěrem jen poslední verše ze společné písně všech zúčastněných:

„Tá naša pėsnička také jednu ztratí hlas, tenkrát, až nebude pod kaštanem žádný z nás! Kdo že potom vinko pijat bude za nás a kdo zpívat bude za nás a kdo zpívat?“

Snad v Bánově bude pořad mět kdo.....

TEXT: Bohuš Pavlíček
FOTO: Radek Pavlíček

Tým ZŠ Bánov v televizi

Začátkem školního roku jsme přihlásili naši školu do sportovně-vědomostní soutěže „Už tam budem?“. Česká televize nám nabídla termín natáčení 24. ledna 2023 ve Vida centru v Brně.

Nominovali jsme 5 žáků z devátých tříd a společně jsme se těšili a připravovali na nadcházející dobrodružství. Týden před velkým dnem D se nám zranily dvě nominované žákyně, a tak jsme na poslední chvíli měnili obsazení našeho týmu. Naštěstí máme ve škole dostatek šikovných dětí, které se nebojí výzev, proto jsme odjížděli v sestavě čtyř deváťáků, kterými byli David Slaběňák (9.B), Lucie Mahdalová (9.A), Veronika Velecká (9.A) a Jana Grošková (9.A), s posilou Františka Kročila z 8.A.

Ráno bylo velice náročné, museli jsme vstávat kolem 4. hodiny, abychom se dostali na místo natáčení včas. V Brně už nás čekal soupeř v modré barvě z Velkých Pavlovic, který v soutěži - na rozdíl od nás - nebyl poprvé. Naš tým oblékl červené barvy Neonu a vyrazili jsme do akce, ještě plni trémy a respektu ze zkušeného soupeře. Hned první duel jsme prohráli, ale to byl právě ten okamžik, kdy se naši soutěžící shodli na tom, že nemáme co ztratit a uděláme všechno pro to, abychom si to užili naplno, pořádně si zasoutěžili a zkusili soupeře porazit. Tréma opadla, a nakonec jsme se vezli na vlně vítězství až do samotného závěru. Při setkání s tajemnou osobností excelovala Jana Grošková, která pro náš tým získala klíčové body k výhře. V této disciplíně většina soutěžících nezažívá úspěch, ale štěstí opravdu přeje připraveným, protože Jana se na toto klání doma připravovala a dokázala tak porazit nejen soupeře, ale také překvapit televizní štáb, který byl ohromen její pohotovou a správnou odpovědí.

Myslím, že vítězství našich žáků spočívalo hlavně v tom, že drželi při sobě, vzájemně se podporovali a věřili si, a nebáli se jít do plnění úkolů naplno. V týmu soupeře jsme viděli hádky a postupnou rezignaci. I my jsme zažili několik neúspěchů, to pocítila na vlastní kůži kapitánka našeho týmu Lucka, což se ukázalo jako strategická chyba - zvolit ji do této funkce. Nakonec to byl náročný, ale krásný den plný zážitků, dobrodružství, zkušeností s televizními kamerami, instrukcemi režiséra, focení s moderátory, a hlavně sladkého vítězství. Kromě hlavních cen si naši žáci odvezli také vstupenku zdarma pro celou třídu do Vida centra v Brně, kterou jsme věnovali 9.A, protože z této třídy se zúčastnilo nejvíce soutěží. Snad to jejich ostatní spolužáci v červnu na výletě v Brně alespoň malinko ocení, že díky odvaze, znalostem a dovednostem svých spolužáků ušetří na vstupném.

Záznam z celého našeho utkání lze zhlédnout na webových stránkách soutěže „Už tam budem?“ s datem reprízy 12.3.2023 (<https://decko.ceskatelevize.cz/uz-tam-budem>). Věřím, že žáci stejně jako já, budou na tento den dlouho vzpomínat. Byla jsem na ně pyšná, když unavení, ale šťastní a plní dojmů přebírali ceny a gratulace od televizního štábu, který je navíc moc chválil, jak byli šikovní, a hlavně slušně vychovaní. Děkuji vedení naší školy za podporu a umožnění se soutěže zúčastnit, a děkuji všem zúčastněným dětem, že se nevzdaly a naši školu výborně reprezentovaly! Je skvělé, že stále máme děti, které jsou akční a nebojí se hrát si a poznávat nové věci. Kež budou i další generace takové!

Mgr. Veronika Gregárková

Vrbové iglú

ZŠ Bánov, školní zahrada

18. – 26. 4. 2023

Rukodělný projekt devátáků pro zábavu
školní družiny.

Dostali jsme návrh, jestli nechceme jako devátáci vytvořit nějakou naši vlastní práci, kterou si sami vymyslíme, navrhne a poté zrealizujeme. Tato práce by měla být k užítí pro mladší žáky naší školy. Obě třídy vytvořily několik návrhů, z nichž jsme nakonec jeden vybrali a rozhodli se ho zrealizovat. Vyhrál projekt, ve kterém budeme stavět dvě teepee, určené pro žáky 1. stupně, asi hlavně pro vyžití družiny.

Vytvořili jsme několik prezentací, ve kterých jsme popisovali postup stavby teepee, abychom měli plán stavby a mohli začít.

Teepee stavíme z přírodních materiálů. Hlavním materiálem jsou vrbové proutky, které jsme si obstarali ve Výzkumném ústavu Kunovice. To nám ušetřilo spoustu práce a za to jsme jim vděční. Našeho pana starostu jsme požádali o převoz proutků z Kunovic na školní zahradu. Rád vyhověl, za což mu moc děkujeme.

Nyní po přijímačkách nám již nic nestojí v cestě a můžeme začít s realizací stavby. Už máme vykopané základy a začínáme proplétat proutky. Ještě jednou všem děkujeme za ochotu a pomoc při stavbě teepee.

text: žákyně 9. A

fota: Nela a Sofie Mahdalovy 9. B a Edita Pindáková 9. A

Už se blížíme k dokončení, a jak jsme hned na začátku naplánovali, vyrábíme iglúčka dvě. Jsme rádi, že se nám stavby daří a teď už jen budeme čekat na odezvy od dětí z 1. stupně.

Děkujeme všem, co se podíleli na stavbě iglú. Nám to přináší spoustu zkušeností i zážitků, díky kterým jsme se ještě více sblížili.

text: žákyně 9. A

Je to hezký, zajímavý a hlavně originální nápad. Dobrá je i volba vrbového proutí jako materiálu. Obdivuji práci devátáků, kteří se na stavbě podíleli. Určitě jim muselo dát spoustu práce všechno navrhnout a nakonec i zkonstruovat. Myslím si, že se jim to moc podařilo a hodiny strávené nad stavbou se vyplatily. Zajímalo by mě, co příští rok postaví náš ročník.

text: Jana Vítková 8. B

Zajímá mňa, jak bude vypadat za třeba 5 let, jestli to opravdu začne růst nebo sa to do měsíce vyveze, že to rozfúká větr. Jestli sa to chytne, tož to bude dost pěkná vzpomínka na náš ročník.

text: David Slaběňák 9. B

Hodiny slohu

Hodiny slohu jsou příležitostí, kdy se můžete stát kým-koli – autorem historické literatury, novinářem nebo třeba filozofem. Z bánovské školy Vás chceme v létě potěšit několika texty a přejeme příjemné počtení.

Mgr. Hana Boráková
vyučující čj

Dobré zprávy

Prudce jsem uskočila a jedním hbitým máchnutím rukou odrazila sečnou ránu nepřítelova kordu. Jsem si vědoma, že by mi jeho osten lehce projel skrz kroužkovou košili a zanechal tak po sobě ohyzdnou hnisající ránu, již by trvalo minimálně několik týdnů se zahojit a ranhojící by jistojistě udělala jen další vrásku na čele.

Ostří mého meče od sebe odpudilo paprsek stříbrného měsíce, když našel svůj cíl. Hrud'. Nohy mého protivníka vypověděly službu a on se beze slova skácel na chladnou zeminu osázenou špínou a prachem.

Povolila jsem stisk svého meče, který zůstal povolně lpět nad hromádkou popela, která zbyla z nepřítele a jeho ničím netknutý svršek sklonila dolů. Srdce mi splašeně bilo od adrenalinu, až snad neohrabaně kopal do žeber. Rozhlédla jsem se po okolí, ale nikoho jsem nespatriila. Všechno zelo prázdnotou. Pouze zde se mnou koexistovaly tvrdošijné plamínky ohýnků poskakující v přerývaném rytmu na pochodních, jež prozřely i ty nejtemnější části chodeb propojující komplex hradu.

Věděla jsem, že ani tenhle nebyl poslední z těch, kteří na nás cynicky v tak nekřesťanských hodinách zaútočili.

Nazývali jsme je Rabumové, což je anagram pro slovo „umbra“ pocházející z latiny a překládané jako „stín.“

Myslím si, že toto oslovení je kvůli jejich vzezření neoptimálnější, protože to, co se na první pohled může zdát jako triviální persona je jen intrika. Je to pouhá kamufláž k zakrytí jejich opravdového původu. Jediné, co je od nás obyčejných lidí odlišuje, je kůže bledá jako první závan zimního sněhu a duhovky, jež kanou prázdnotou. Jako by bezbřežně prahly po všedních emocích, jako je radost, smutek či nehynoucí láska.

Když slunce zajde za obzor, aby ustoupilo noci a luna je zrovna celistvá, Rabumové se metamorfozují. Jejich lidské masky degradují a kompenzují je sivé siluety splývající s pláštěm noci.

Byli našimi rivaly už po několikero milénií, po tom, co porušili mírovou smlouvu a utnuli tak naši kladnou spolupráci, když zaútočili na jednu z našich vesnic a neúprosně všechny ty nevinné občany vyvraždili. Včetně dětí. Zanechali za sebou krvavou stopu žalu a zla. Čirého zla. A to vše jen kvůli dychtivosti po absolutistické vládě nad celou naší zemí.

Při těchto myšlenkách mi žaludek udělal divoký kotrmelec a žluč se mi nahrnula do hrdla.

Princezno, jste v pořádku?“ chytil mě jemně za rameno Sebastian, můj osobní strážce, který mě měl za každou cenu přepravit na bezpečnější místo, kterým byl hrad Šerosvit, ve

kterém panovala má teta. Já jsem však trvala na tom, že zde musím zůstat, abych pomáhala chránit svůj lid. Znal mě moc dobře na to, aby věděl, že neodjedu do azylu, abych se nechala zasypávat fádními slovy ješitných dvorních dam. Jak drahně mě musela poznamenat na duši ta dlouhá, předlouhá cesta a zda jsem si nepotřísnila střevíčky, jež se mi ze srdce protivily, blátem. Odjakživa jsem měla potuchy, že mi není souzeno být princeznou, a dokonce někdy usednout s korunou osázenou diamanty a žezlem na trůn. A věděl to i Sebastian, a proto mě už odmalička cvičil, jak zacházet s mečem, kuší a dýkou. Nebo jak se ubránit holýma rukama. Byla jsem bojovnice, jež nyní zápolila pro bezpečí lidí, kteří si ho sami nedokázali poskytnout.

Namísto odpovědi jsem přikývla.

„Valí se sem nová vlna Rabumů,“ lítostivě mi oznámil. „Kolik jich je?“ , reagovala jsem téměř okamžitě.

„Lučičtníci odhadují...“ zlomil se mu hlas v půli věty. „Přinejmenším sedm set, princezno.“

Sedm set. Tolik nás nebylo ani s poddanými. Bylo nad slunce jasné, že proti nim nemáme sebemenší šanci. A Sebastian to věděl taky. „Pro Boha,“ hlesla jsem.

„Už se blíží! Zataraste dveře a zaujměte pozice!“ Zahřměl lo-mozivý mužský hlas. Se Sebastianem jsme se na sebe podívali a moje duhovky jako by se vpily do těch jeho. Na setinu se v nich mihl strach. Palčivá a sžírající pachuč strachu. Někdy jsou oči právě to, co o nás dokáže vypovědět nejvíce. Odpovědět místo nás, přestože ze sebe nevydáme jediné hlásky.

Rána.

Leknutím jsem sebou trhla.

Snažili si prorazit cestu do hradu.

„Princezno! Princezno!“ křičel okultní hlas a přede mnou se objevil mladý hoch, jenž byl jinak nenápadný a tichý jako myška. Adrian. Zvěd.

„Princezno, přináším dobré zprávy.“ Zapřel se rukama o kolena a zrychleně oddechoval. „Pomoc už je skoro tady!“

Nestihla jsem ani mrknout, protože v tu samou chvíli jsem uslyšela blízko hradu tóny trumpet společně s ohlušujícím dupotem koní, patřícím našim dlouholetým spojencům ze severu.

Adrian měl pravdu. Opravdu přinesl dobré zprávy a ačkoliv si to možná ani neuvědomoval, podařilo se mu s nimi opět zapálit knot mé naděje. Ano. Měli jsme šanci.

Jana Kubišová - 8.B
- Soutěžní práce do soutěže „Píšu povídky, píšu básně“

Kdybych byl němý

Silně osvětlený sál je plný diváků. Stojím z boční strany jeviště a pevně svírám svoji kytaru. Je to moje důvěrnice, komunikuji s ní pomocí myšlenek. Jsem němý, ale mému nástroji je to lhostejné. Lehké brnknutí o struny kytary mně dodává odvahu vstoupit na pódium. Jak dlouho trvalo, než jsem se naučil se svojí zdravotní situací pracovat? Když hraji, není nic problém. S hudbou jsem silně propojený a doslova mě uzdravuje. Z myšlenek mně vytrhne hlasitý potlesk, musím jít na jeviště. Nejistě usedám na připravenou židli. Sál ztichne a já se ponořím do hudby. Opět hlasité tleskání. Jsem šťastný, že jsem díky zaujetí pro hru na kytaru zbořil bariéru, která se kolem mě od dětství, kvůli mému handicapu, tvořila.

*Jakub Machalík, 8.B
- Slohové cvičení na téma Kdybych byl...*

Město kontra vesnice

A na závěr našeho pořadu **Nuda neexistuje** tu pro vás máme jednu úvahu od studenta Filozofické fakulty UK v Praze o tom, zda je lepší život na vesnici nebo ve městě.

Město nebo vesnice? Jistě se vás už někdo zeptal na tuhle zapeklitou otázku. Zrovna včera se mě prodavačka v Kauflandu tázala, kde bych bydlel radši. Na vesnici nebo ve městě. Chtěli totiž s manželem stavit dům a ne a ne se rozhodnout. No a já se rozhodl, že se s vámi podělím o to, co se mi během několika vteřin prohnalo hlavou.

Jako první mě napadly plusové body pro vesnici. Čerstvý a čistý vzduch. Ten ve městě opravdu nenajdete. A to ticho. Žádní řidiči troubící na stařenky na přechodu. V noci čistá nefalšovaná tma. Do pokoje vám neustále nesvítí tisíce světél od aut z ulice. Ovšem, pokud chceme tmou, nestačí si koupit rolety? Pokud chceme ticho, přírodu nebo čerstvý vzduch, máme přeci parky ne? Takže se zdá, že město výhody vesnice dokáže docela slušně vykompenzovat. Ale jde to i naopak? Pravdou je, že ve městě je všechno blízko. Kino, nákupní centrum, restaurace, plavecké bazény nebo nemocnice. Prostě vše pár minut od domu. Tohle vesnice nevynahradí. Vyrůstal jsem ve městě, a i když jsem byl starší a chodil na střední školu, jakmile se setmělo, už jsem nevytáhl paty z domu. Děsily mě úzké tmavé uličky, ve kterých se pohybovalo plno opilých chlapů. Na vesnici se všichni znají a nejsou tam žádné tmavé uličky.

A takto bychom mohli pokračovat, ale mně to na rozhodnutí stačilo. Co myslíte? Jaká byla moje odpověď?

*Jakub Machalík, 8.B
- Slohové cvičení na téma Kdybych byl...*

ŠKOLNÍ PLES 2023

Zpěvule v polovině roku 2023

U Zpěvulí se první polovina letošního roku nesla ve znamení vnitrosouborového života. Zkoušky probíhaly pravidelně, rozšiřoval se repertoár a Zpěvule se podle svých zájmů zapojovaly i do akcí, organizovaných různými spolky v Bánově i okolí. Velký ohlas mělo např. předvelikonoční malování vajíček, pořádané 2. dubna společně s Klubem seniorů. Velké poděkování patří naší člence Dagmar Vašíčkové za vzornou přípravu a instruktáž při tvoření nápaditých kraslic.

Do měsíce dubna spadalo také pozvání na oslavy 20. výročí založení mužského pěveckého sboru z Vápenic, které se konalo 29. dubna v kulturním domě ve Starém Hrozenkově. Chlapi-zpěváci už vystupovali u nás na festivalu Babí léto a my jsme jim jejich návštěvu oplácely. Oslava to byla velmi pěkná, důstojná a hlavně velmi zpěvná, což jí dodávalo výjimečný charakter. Zpěvule se mezi řadou gratulantů z celé Moravy a Slovenska neztratily a přispěly k obohacení programu.

Přerově. Po neoficiální části programu jsme si s Rusavjanem 'padly do noty' a byly jsme pozvány na letošní 45. ročník Kácení mája na Rusavě. Přímo na místě nás okouzila malebná krajina, krásná příroda a samotné místo konání akce: travnatý palouk těsně pod vrcholem Čecheru. K palouku je zapotřebí vystoupat do prudkého

Na měsíc květen přišla dvě pozvání: 19. května na "Zpívání pod hvězdami" v Uherském Brodě, které již několik let pořádá tamní soubor Oldšava. Večer na zahradě Panského domu je pokaždé plný zpěvu, tance a vína a romantickou atmosféru můžete zažít, ať přijdete jako návštěvníci, nebo jako účinkující. Letos jsme přivezly pásmo starodávných písní z Bánova a pásmo o ženách a jejich vztahu k pálení slivovice. Spolu s námi vystoupili Oldšaváci, Olšaváci, Mužský sbor z Vlčnova, Babčice ze Spytihněvi a verbíři a také sólisté Anička Zubrová a Jaroš Hrbáč. Po programu se dlouho do noci za krásného počasí zpívalo spolu s cimbálovou muzikou Olšava, s Radkem Dulou se degustovalo víno z vinařství Petratur z Blatnice pod Svatým Antonínkem a všem bylo krásně a zpěvně, takže se večer protáhl do nočních hodin. Zpěvule byly ve výborné formě, ve zpěvu byly k nezastavení a sklízely obdiv a uznání ze všech stran.

Poslední květnovou sobotu jsme vyjely na Valašsko, do obce Rusava, kam nás pozval místní soubor Rusavjan. S tímto souborem jsme se potkaly před rokem na Mezinárodním folklorním festivalu v

kopce, ale odměnou jsou pak každému překrásné výhledy do okolní krajiny, takže není divu, že byl využíván k různým veselicím už od pradávna. Což jsme zjistily díky výstavě historických fotografií přímo pod Čecherem. Před kácením máje nechyběl ani krojovaný průvod všech účinkujících, vystoupení dětí z Rusavy i Bystřice pod Hostýnem a připraveny byly i divadelní skeče, po samotném kácení byly na programu koncerty folkových skupin. Zpěvule dostaly coby hosté a reprezentantky slováckého folklóru velký prostor. Všechna tři programová čísla diváky velmi zaujala a ocenili především elán a temperament našich žen.

V příštích týdnech se budou Zpěvule připravovat na 11. ročník festivalu Babí léto. Pořádáme ho v sobotu 2. září v areálu Na Pálenici a jako vždy vás čeká spousta dobrého folklóru, jídla, pití a přátelské pohody. Jste všichni srdečně zváni!

Helena Vystrčilová
vedoucí souboru Zpěvule

Vítězové Májového koulení se stali již podruhé manželé Míša a Jirka Vašíčkovi

13. května 2023, se v kuželkovém sále SH uskutečnil VII. ročník Májového koulení. Kuželkářskou soutěž manželských párů pořádá farnost Bánov a mohou se jí účastnit všichni manželé, kteří žili či žijí ve farnosti Bánov, tedy v obcích Suchá Loz, Bystřice a Bánov. Letos se do soutěže přihlásilo 19 manželských párů, 4 z Bystřice a 15 z Bánova.

Sucholožané i letos turnaj vynechali. Hrál se celou sobotu, dopoledne a odpoledne probíhala základní část – kvalifikace na Velké finále a večer pak turnaj vrcholil play-off zápasy Velkého finále.

Z pohledu pořadatele letos turnaj proběhl ve více „komornější“ atmosféře. Děti ani rodičů, kteří by přišli svá „manželata“ povzbudit, mnoho nepřišlo. Větší rozruch přinesly hry rodinného klanu Vašíčkových. Do turnaje se přihlásily všechny tři páry. Magda a Filip Vašíčkovi si sražením 259 kuželek po 60 hodech jasně řekli o účast ve Velkém finále. Sobotní odpoledne bylo ze začátku taky poklidné, vše se však změnilo od půl čtvrté. Všechny manželské páry, které od této doby hrály, postoupily do Velkého finále. Výjimkou byli manželé Míša a Marek Vystrčilovi, těm finále uniklo o dva body.

Večer, před Velkým finále, proběhl ještě rozstřel devítkářů. V něm zvítězil Jirka Vašíček, který v 10 hodech porazil Michala Dalajku. Devítkářkou se stala Veronika Šmerdová, která jako jediná z žen hodila devítku. Po úvodních čtyřech hrách Velkého finále dále postoupili Míša a Jirka Vašíčkovi, Veronika a Pavel Šmerdovi, Magda a Filip Vašíčkovi + Míša a Ondra Pavlíčkovi. Zatímco Míša s Jirkou turnajem procházeli bez zaváhání, druhé semifinále mezi manželi Šmerdovými a M+F Vašíčkovými bylo dramatické až do posledního hodu. V něm byl úspěšnější Filip a tak se finálový souboj stal rodinnou záležitostí Vašíčkových. V něm opět dominovali Míša s Jirkou a turnaj tak zasluženě vyhráli podruhé. Druhé místo brali Magda a Filip. Veronika s Pavlem si ztracené finále o jediný bod vynahrádili vítězstvím v boji o třetí místo, ve kterém porazili Míšu a Ondru Pavlíčkovi.

Ti si z turnaje odnesli pytlík brambor za čtvrtou příčku.

Po skončení her Májového koulení nastal čas vyhlášení vítězů. Těm osobně blahopřál a dary odměnil náš pan farář P. Jiří Putala i za účasti pořadatelů. Putovní pohár – dřevěné sousoší muže a ženy v objetí letos až do Velikonoc 2024 bude na „službě“ u manželů Míši a Jirky Vašíčkových.

Turnaj má hezkou tradici, že se cení nejen sportovní výkon, ale i kreativita v oblečení. A letos si skleničky za nejlepší kostým odnesli manželé Veronika a Pavel Šmerdovi, jejich převlek „Prasátka a řezníka (i s noži)“ bylo zajímavým zpestřením turnaje a od ostatních soutěžících získali nejvíce hlasů.

Konec turnaje již tradičně patřil posezení pořadatelů a soutěžících s panem farářem. Jídla a pití bylo dosti, také zpěvu, ale hlavně smíchu a dobré nálady všech, kteří se hodokvasu účastnili.

Pořadatelé děkují Otci Jiřímu za záštitu a finanční pomoc farnosti v turnaji. Díky patří také Alence Šupinové za vzornou obsluhu pořadatelů a soutěžících během celého turnaje. A všem, co by se turnaje rádi účastnili pořadatelé sdělují, že další šance bude již za rok, a to v sobotu 11. května 2024. Tak mezitím trénujte, přemýšlejte nad zajímavým kostýmem a hlavně se do turnaje nezapomeňte přihlásit.

*Za pořadatele
Stanislav Vranka*

Jura Harvaníček Chovanec

Večer dvacátého května proběhla v Uherském Hradišti v sále Reduty akce, Jurko děkujeme.

Jako poděkování za výchovu a odborné vedení v dětství, to vymysleli a zrealizovali, nyní primáši a muzikanti cimbálových kapel na celém širokém okolí. Když byli dětmi, Jura je postupně shromáždil odborně vedl a připravoval. Složil z nadaných dětí cimbálovou muziku Šablíčka. Muzikanti když povyrostli, tak se přejmenovali na Šablu. Vystupovali, tak nějakou dobu, než je rozdělily různé pracovní a jiné povinnosti. Ale hráli dál v jiných souborech nebo si založili nové cimbálovky, nebo v nich hráli.

Celý program byl pro Jurku utajovaný, dá se říct až konspirační. Jura nesměl o akci vědět.

Dokonce i děti Jan a Kateřina přiletěli z Londýna, kde žijí, do Brna o den dřív a přespalí tam, aby se neprozradili svým příletem.

Program, ve kterém vystupovaly soubory i jednotliví sólisté modeloval velmi zdařile Jiří Jilík. Program řídil Jan Maděrič, který měl vše promyšlené a zorganizoval to a určil na jedničku.

Postupně se střídali všichni účinkující, kteří tímto děkovali Jurovi za odborné vedení a přípravu. Jura, který se vzpomatoval z prvotního šoku se také zapojoval a svým šarmem oživoval vystoupení.

Všem, kteří toto podujatí zorganizovali, patří obdiv, že si na svého učitele, tímto způsobem vzpomněli a poděkovali mu. Největší poděkování za všechno patří Petrovi Holáskovi. Petr byl iniciátorem celé akce.

Nevím, kolik mladých bánovjanů ví o kom článek je, tak bych objasnil, kdo je Jura Harvaníček Chovanec.

Náš velký kamarád od příchodu do Bánova.

Proč Harvaníček? V bánovském kostele sú od jak živa harvany a né varhany. Hrával na ně Jurův dědáček. Celá rodina byla proto Harvaníkových. Případně zdobněle Harvaníčkových. Takže, Jura je Harvaníček po dědáčkovi, který byl hudebně vzdělán, patrně z vojenské kapely. To bylo v té době běžné, že muzikanti, kteří se dostali do vojenských kapel se vraceli do civilu hudebně částečně vzdělání. Na harvany hrával až do stáří. Zanechat hraní musel, až ztratil sluch.

Jura vyrůstal v Praze a vystudoval v Kroměříži hru na cimbál. Když se oženil, tak s manželkou Věrou se nastěhovali do Bánova. Oba manželé jsou vystudovaní konzervatoristi a začali učit v Uherském Brodě na ZUŠ.

Jako správný chlap začal chodit do hospody a do vesnice přinesl cimbál.

Hospoda nebo restaurace, v té době byla místem, kde se vše důležité řešilo. Sháněli se řemeslníci, potřebné věci, zařizovalo se vše podstatné. A také zábava a všechna běžná „kultura“ se odehrávala převážně v těchto zařízeních. Větší kulturní akce se odehrávaly v sále (dnes obchod Hruška).

Doba byla jiná. Nebyl internet, mobily a podobné zdroje zábavy. Tak se hrávalo na kytary, zpívalo a zábavy v sále bývaly při dechovce. Až později vznikl, tak zvaný džez. Muzikanti byli opět z dechových hudeb a museli se přeškolit na nový styl. Nebylo v té době žádné

velké ozvučení. Jenom na zpěv a to nijak výkonné. Když sledujete v nynější době, že i v dechovce má každý trumpetista svůj mikrofon na nástroji. No nevím.

Do takové „dechovácké“ dědiny přišel Jura s cimbálem. První seznámení s nástrojem bylo v roce 1972 u rodičů na dvoře. Stavěli jsme dům a po zdařeném „zatrnutí“ svatby, se vydělané peníze investovaly do bečky a při té příležitosti jsme slyšeli a viděli cimbál. Byli jsme okouzleni.

Naše parta v hospodě začala kombinovat trampské s folklorním zpěvem a Jura nám přinášel nové písně.

Část z naší party chodila domů hore uličků směrem k Jarmeku. Většinou v pátek po cestě domů jsme zpívali „chodácké“. (Např. Hore uličků šel na grumle gumloval, Hore Velkú a podobně). Lidé v ulici otvírali okna, aby si nás poslechli. Co je s vama ?, v případě, že jsme nezapívali, zněly dotazy. Končili jsme někdy na Jarmeku, to když bylo pěkně a kvetly lipy. Jura si rád zašel okolo. I když tím směrem nebydlel.

Krásné vzpomínky.

Jura začal působit v míkovské kapele Burčáci, kterou svou odbornou přípravou dokázal velmi pozvednout.

Tím také začalo naše první seznámení s Burčákama a dál velké kamarádství. Jezdili jsme do Strážnice. Pořádali nezapomenutelné hodové nedělní zábavy. Bývaly beznadějně vyprodané, museli jsme zájemce odmítat.

Připomenu jenom jedny slavné hody v roce 1982. V Bánově bylo v tom roce biřmování a hody byly posunuty o týden dříve. V tom týdnu se slavila Velká říjnová revoluce. Tak jsme hodovou zábavu nazvali Martinsko Leninské hody spojené s biřmováním.

Pochopitelně jenom mezi nama, jinak by byl problém. A pak umřel Brežněv a všechny hody v normálním termínu byly zakázané.

Jelikož jsme museli po všech těchto akcích všechno ráno uklidit a vrátit „kinové“ řadové uspořádání, museli jsme si vzít volno. Tak jsme po úklidu udělali v hospodě hodnocení a tak vznikly bánovské hodky. Slavné to akce. Doma jsme to pak museli „žehlit“. To už je také minulost, která se nevrátí.

Všechny tyto věci se děly spontánně, jako parta nadšenců. Vždy jsme ovšem museli žádat Osvětovou besedu o zaštitění a potom jsme museli založit volejbalový oddíl a hrát soutěž . A u toho všeho byl i Jura.

Každý úsek života má svůj děj a tak postupem času a okolností nastal útlum a akcí ubývalo a pak už jsme nic neorganizovali.

Až v roce 2009 jsme založili soubor Hútek, kde byl Jura uměleckým vedoucím. Jediný hudebně vzdělaný člen. Ostatní členové pouze „sluchaři“ Hrával na harmoniku a upřesňoval tóniny ve kterých jsme měli zpívat. Možná, že to zapříčinil úbytek sluchu, kterého jsme si v začátku nevěšili, ale postupem doby se přiznal, že dobře neslyší a z toho důvodu přestal do zkoušek docházet. I když do zkoušek nechodí, ani na vystoupení, přesto je pořád Hútek.

Pro nejstarší členy Hútku je Jura od svého příchodu do Bánova kamarád se kterým jsme zažili plno akcí nefolklorních-lyžování na Lopeníku, i na běžkách, vodácké akce na Lužnici, jízdy na kole. Dokonce krásnou týdenní akci Vídeň na kole, kterou Jura organizoval.

To na osvětlení neznalým o Jurovi Chovancovi, našemu kamarádovi.

Za Hútek Oldřich Havel

Foto: Jiří Zerzák a Miroslav Potyka

Erasmus+ jde do finále

Co-funded by
the European Union

V tomto školním roce končí projekt Erasmus+ s názvem „Importance of water in cultural, historical and social aspects in people's lives“. I přesto, že byl o 1 rok prodloužený vinou pandemie Covidu-19, bylo nutné dokončit všechny naplánované zbývající aktivity.

Tou první bylo divadelní představení ztvárňující pověst o polské řece Visle. Celý březen a duben jsme nacvičovali, abychom ho mohli odehrát ve škole pro naše žáky 1. stupně. Všech 20 žáků zapojených do projektu si rozdělilo práci na představení, od překladu textu z angličtiny přes rozdělení rolí, přípravy kostýmů, výrobu kulís a rekvizit až po samotné představení. Pověst pojednávala o řece Visle od jejího pramene až po její ústí do Baltského moře. Představení jsme odehráli jen pár dnů před příjezdem našich zahraničních hostů.

Sotva jsme skončili práci na pověsti, začali jsme chystat program bánovského setkání. Po pondělním (24. dubna) příjezdu našich hostů z Itálie, Litvy, Polska a Řecka a jejich ubytování v hotelu Monde v Uherském Brodě jsme je v úterý ráno čekali u nás ve škole. Zahájili jsme oficiální část přivítáním v sále školy projevem pana ředitele Ondry a krátkým vystoupením školního souboru Kuřátko. Poté následovala komentovaná prohlídka školy a seznamovací aktivity. Po obědě ve školní jídelně jsme naše hosty provedli po Bánově. Ve středu ráno jsme měli program mimo školu, kdy jsme dopoledne navštívili Muzeum J. Á. Komenského a prohlédli si novou interaktivní expozici o jeho životě a díle. Děk patří naší průvodkyni za obsáhlý anglický výklad. Odpoledne jsme strávili v Hi-tech centru při SPŠOA v Uherském Brodě. Cestou zpátky jsme plnili úkoly v mezinárodních skupinách na téma J. Á. Komenský a Uherský Brod. Celý čtvrtek byl ve znamení vody, kdy jsme pro naše hosty zorganizovali projížďku lodí po Baťově kanále a po návratu do přístavu stejné mezinárodní skupiny řešily úkoly spojené s řekou Moravou. Poobědvali jsme v Luhačovicích v restauraci na kolonádě a vydali se na prohlídku po lázeňských pramenech. Opět skupiny plnily úkoly týkající se zdejších pramenů s jejich malou ochutnávkou. Poslední den setkání byl naplánován opět u nás ve škole s programem na téma místní zvyky a tradice - pečení buchet, zpívání a tancování za doprovodu akordeonu a houslí a malování akvarely. Kvůli nepříznivému počasí jsme nemohli využít školní zahradu, tak jsme se odpoledne přesunuli do sportovní haly, kde děti tužily své vztahy při vědomostních hrách a sportovních aktivitách. Závěrečnou večeři ochotně připravili rodiče našich zapoje-

ných žáků, za to jim patří náš velký dík. Na závěr jsme společně s panem ředitelem rozdali certifikáty a dárkem na závěr byl přívěšek na klíče ve tvaru kotvy a vlastnoručně batikovaná trička v barvě vody. Loučili jsme se v pozdních večerních hodinách a v sobotu brzy ráno naši hosté odjeli domů.

Sestavit program a celý jej zajistit v průběhu setkání je velmi náročné, proto bychom chtěly touto cestou poděkovat našim kolegům a ostatním zaměstnancům školy, bez kterých bychom to tak hladce nezvládly.

Poslední setkání v rámci projektu byl výjezd do italského městečka Castelfidardo ležícího na východním pobřeží, v oblasti Riviera del Conero. Odlétali jsme v neděli (21. května) brzy ráno a první 2 dny jsme strávili letmou prohlídkou Říma. Naše skupina byla tentokrát početnější (8 žáků a 2 dospělí). V pondělí večer jsme se přesunuli do letoviska Porto Recanati, kde si děti vyzvedly hostitelské rodiny. Počáteční strach z neznámého brzy opadl a děti se v rodinách cítily jako doma. Chválily si dobré jídlo, srdečnost a bezprostřednost svých hostitelů. Cílem tohoto setkání bylo divadelní představení nám už známé pověsti o Visle, tentokrát v mezinárodním podání a v angličtině. Za každý stát hráli 3 herci, za nás to byli Kačka Pavlíčková, Vašek Urbanec a nejnáročnější role se

zhostil Jindra Hloušek. Součástí setkání bylo přivítání na radnici, prohlídka školy a setkání se studenty, z nichž někteří byli u nás ve škole, projížďka lodí po Jaderském moři, návštěva muzea a firmy vyrábějící věhlasné akordeony značky Scandalli. Po celý pobyt jsme měli možnost ochutnávat italskou kuchyni a vynikající štedré porce místní zmrzliny. Závěrečné loučení bylo smutné a neobešlo se bez slz. V sobotu ráno jsme vyrazili směr Řím a odtud s mírným zpožděním odletěli do Vídně. Tam už nás čekala 2 auta poskytnutá obecními úřady Bánov a Suchá Loz. Jim a jejich řidičům patří náš společný dík za bezpečnou dopravu do Vídně a zpět.

Podstatná část projektu byla již splněna, zbývá nám dokončit nějaké prezentace a odeslat závěrečnou zprávu. Už teď ale víme, že byl projekt úspěšný co do naplnění stanovených cílů, ale především zapojeným žákům přinesl možnost procvičení komunikace v angličtině, spoustu zážitků, milých setkání a navázání nových přátelství.

*Mgr. Lenka Švehlíková a Mgr. Petra Kočendová,
koordinátorka projektu*

Posvěcení kostela sv. Martina

V neděli 16. 7. 2023 si připomeneme výročí posvěcení kostela sv. Martina.

Stalo se tak 17. 7. 1743 a světitel byl olomoucký biskup Jakub Ernest, kníže z Liechtensteina. Slavnostní bohoslužba začne v 10:30 hod. Na bohoslužbu jsou zváni všichni občané, zvláště srdečně zveme krojované. Odpoledne se těšíme na Memoriál Zdeňka Zálešáka, který tradičně připravuje soubor Hútek.

*P. Jiří Putala, farář
Foto Ludmila Horňáková*

Okénko ze Sociálně terapeutické dílny NADĚJE

V uplynulé polovině tohoto roku jsme rozhodně nezažili. V lednu navštívili naši klienti Hasičský záchranný sbor ČR v Uherském Hradišti, který pořádal Den otevřených dveří.

Zhlédli tak ukázkou hasičské techniky a hasičské výstroje, a dozvěděli se důležité informace o bezpečnosti. V březnu jsme u nás přivítali žáky z uherskohradištské Základní školy speciální – Šafaříkova, kteří se seznámili s naší službou a vyzkoušeli si činnosti, kterým se věnují naši klienti. V dubnu jsme se pak v rámci Sociálního festivalu Skládanka ve Zlíně zúčastnili jarmarku, kde jsme prodávali výrobky z naší dílny. Do pohybu se daly i plány na rekultivaci naší zahrádky, která slouží klientům k nácviku zahradnických a pěstitelských dovedností.

V naší Sociálně terapeutické dílně NADĚJE věříme, že každý člověk má právo plně rozvinout svůj potenciál, snažíme se v tom naše klienty maximálně podpořit. Neustále proto zpestřujeme nabídku terapeutických činností, prostřednictvím kterých si klienti osvojují různé dovednosti, zdokonalují se v soběstačnosti a samostatnosti. Rozvíjí se v komunikaci, vzájemné spolupráci i empatii. V naší činnosti bychom ovšem nemohli pokračovat bez podpory našich příznivců a podporovatelů, ke kterým patří i obec Bánov, čehož si velmi vážíme. Celým srdcem tak děkujeme.

*Za celý tým
Mgr. Ludmila Jurenová, sociální pracovnice*

Kroje k zapůjčení

Obecní úřad Bánov má k zapůjčení kompletní dámské bánovské kroje, pánské bánovské kroje, chlapecký bánovský kroj a dívčí kroj k prvnímu sv. přijmání.

K zapůjčení po telefonické domluvě
Andrea Koničková, tel.: 604 213 003

Knihobudka

Na zdravotním středisku byla v dubnu umístěna nová knihobudka, knihopole nebo chcete-li bezplatná knihovna.

Jde už o druhé místo v Bánově, kde si můžete knihy a časopisy bezplatně půjčovat, vrátet i nevracet, anebo i nějaké své přinést.

Ludmila Horňáková

Stežka odvahy

Kulturní výbor a Skauti Vás zvou na stežku odvahy, která se uskuteční **27.8.2023 na Pálenici.**

Bližší informace budou zveřejněny během prázdnin.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
UHERSKÝ BROD, MORAVSKÁ 83

ŠIMEK MLČDOUŠKOVÁ
ADVOKÁTI

Právní poradenství a zastupování v různých oblastech práva občanské – rodinné – obchodní – pracovní – trestní – správní

Nutná rezervace. Lze i online na www.ak-simek.cz/rezervace

 www.ak-simek.cz

 [simekadvokat](https://www.instagram.com/simekadvokat)

 577 435 341, 736 680 134

 sekretariat@ak-simek.cz

DISKOTÉKA
S
DJ TRNKA

5.7. 2023 od 20:00 hod

PÁLENICE BÁNOV

VSTUPNÉ: 100,-

V barech se o Vás postará

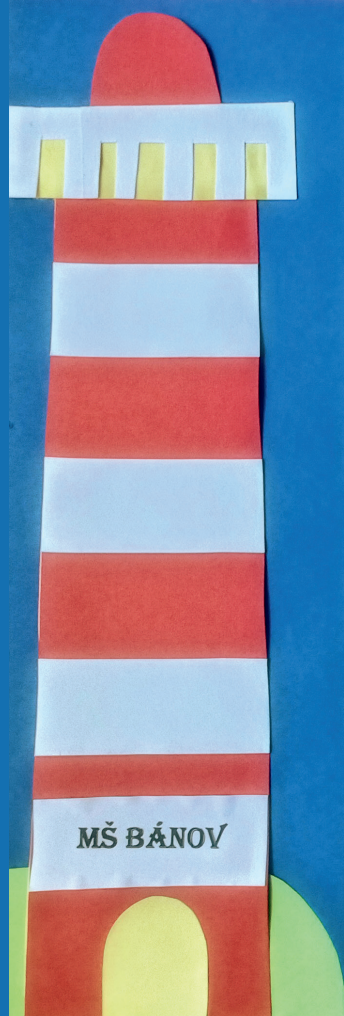
FS Kahútek

ŠTĀSTNOU

PLAVBU

KAPITĀNI

2022/2023

Společenská kronika

Rozloučili jsme se:

Rozálie Veselá	721
Libuše Kubišová	130
František Kočica	401
Pavel Sládek	423
Jindřiška Boráková	482

Naši jubilanti:

85 let	
Anděla Baránková	111
Miroslav Kubiš	130
80 let	
Jaroslav Nikl	564
Františka Hauerlandová	282
Bohumila Hniličková	530
Marie Hauerlandová	557
Miroslava Michalčíková	276

55. výročí sňatku

Jaroslav a Dobromila Niklovi	564
František a Marie Balouchovi	113
Václav a Anežka Bušovi	440
Josef a Marie Čapkovi	584
Jaroslav a Marta Foukalovi	596

*Všem jubilantům srdečně
blahopřejeme.*

Periodický tisk územního samosprávného celku, vydává Obec Bánov z finančních prostředků Obce Bánov, č. p. 700, 687 54, IČO: 290 785, tel.: 572 646 121, zpravodaj.banov@seznam.cz, www.banov.cz,

občasník, ev. č. MK ČR E 13138, datum vydání 22. 6. 2023, titulní foto Radek Pavlíček
Tisk: vydavatelství Brázda, Tyršova 4, 695 01 Hodonín, www.tiskarnabrazda.cz

e-mail: zpravodaj.banov@seznam.cz

První svaté přijímání v Bánově

21. - 23. 7. 2023

Bánovské Leto

Pátek
21. 7. 2023

Letní kino – Ostrov (Dobrodružná komedie, ČR)

od 20:00 hod. zahraje **Honza Grebík**, od 21:00 hod. film
od 20:00 hod., vstupné 100 Kč, hřiště FC Bánov

Sobota
22. 7. 2023

Dětské odpoledne

skákací hrady, malý řetízkač, simulátor F1, malování na obličej, dětské tetování
od 14:00 hod. atrakce, od 15:00 hod. soutěže pro děti (Skautský oddíl Bánov)

Večerní zábava se skupinami

Prague Queen - Queen revival Praha

DJ Trnka

od 20:00 hod., vstupné 150 Kč, areál pálenice

Neděle
23. 7. 2023

Odpoledne pro děti i dospělé

programem nás provede moderátorka Českého rozhlasu Markéta Ševčíková
od 14:00 - 18:00 hodin - skákací hrady, malý řetízkač, simulátor F1,
malování na obličej, dětské tetování

od 15:30 hodin - **Vlastimil Novák s Markétou Luskačovou, DH Nivničanka**

Občerstvení zajištěno!

**Během víkendového programu budou v areálu pálenice
v prodeji nápoje, zmrzlina a občerstvení Aladin Kebab.**